

β) Η πρόβλεψη στον ΚτΒ υποχρεωτικής άσκησης του κοινοβουλευτικού ελέγχου των ανεξάρτητων αρχών με τον προτεινόμενο τρόπο θα έθετε ζήτημα συνταγματικότητας της ενλόγω λύσης, αφού θα περιοριζόταν το εύρος του κοινοβουλευτικού ελέγχου που κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα (άρθρ. 70 παρ. 6 Συντ.).

Με τις επισημάνσεις αυτές, είναι προφανές ότι ο κοινοβουλευτικός έλεγχος των ανεξάρτητων αρχών μπορεί να ασκείται, χωρίς να ερωτώνται οι Υπουργοί, μόνον αν εξασφαλισθεί παγίως συνεννόηση μεταξύ των κομμάτων στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής δεοντολογίας.

5. Μία πιο δραστική λύση θα μπορούσε να είναι η καθιέρωση με τον ΚτΒ υποχρεωτικών ειδικών συζητήσεων στην Ολομέλεια της Βουλής για την αποτίμηση της ετήσιας έκθεσης που υποβάλλουν οι ανεξάρτητες αρχές. Στις οργανωμένες αυτές συζητήσεις θα συμμετέχουν οι πολιτικοί αρχηγοί ή οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι καθώς και ένας εισηγητής από κάθε κόμμα, οι οποίοι θα ασκούν κριτική “εφ’ όλης της ύλης” για τη δράση των αρχών. Έτσι θα ικανοποιείται σε μεγάλο βαθμό η ανάγκη άσκησης από τη Βουλή ελέγχου. Και υπό την εκδοχή αυτή όμως δεν θα ήταν ίσως δυνατόν να αποκλεισθεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η προσφυγή στα παραδοσιακά μέσα του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Η λύση αυτή παρουσιάζει δύο προβλήματα:

α) Δεν εξασφαλίζεται η παρουσία των επικεφαλής των αρχών στην Ολομέλεια, ώστε να λαμβάνουν τον λόγο και να απαντούν αυτοί και όχι οι υπουργοί στην κριτική που ασκείται. Το πρόβλημα αυτό μπορεί να αντιμετωπισθεί μόνο με τη συνταγματική αναθεώρηση, δηλαδή με προσθήκη σχετικού ορισμού στη νέα διάταξη 101Α Συντ. Εάν προκριθεί, πρέπει να υπάρξει εγκαίρως ευρύτερη συνεννόηση τόσο στο πλαίσιο της Κυβέρνησης όσο και μεταξύ των κομμάτων.

β) Μπορεί να οδηγηθεί σε εκφυλισμό, αν οι συζητήσεις αφιερώνονται σε κάθε αρχή χωριστά, και όχι μόνον στις συνταγματικά προβλεπόμενες αρχές. Ίσως θα ήταν πιο ρεαλιστική η οργάνωση δύο ή τριών τέτοιων συζητήσεων σε κάθε βουλευτική σύνοδο με αντικείμενο τη συζήτηση των εκθέσεων των συνταγματικά προβλεπομένων αρχών.

6. Ανάλογη λύση, πάντως, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί για τον έλεγχο του “Αθήνα 2004”, όπου την ευθύνη συγκεντρώνει (μέσω της διυπουργικής) πρωταρχικά η

Μαζί του αυτό
θα γίνει

Κυβέρνηση. Ωστόσο, και εκεί, μία πρακτική οργανωμένη ενημέρωσης των κομμάτων σε τακτά χρονικά διαστήματα (και όχι μόνον περιστασιακά), ενδείκνυται για να αποτρέπονται τριβές και εντάσεις που δημιουργούν αφορμές περιττών πολιτικών αντιπαραθέσεων “για εντυπώσεις”. Η ενημέρωση αυτή μπορεί να γίνεται σε δύο επίπεδα, αφενός με τους πολιτικούς αρχηγούς από την πρόεδρο του Οργανισμού και αφετέρου (συχνότερα) σε επίπεδο στελεχών.

Να!

7. Εσωκλείεται συνημμένα η πρόταση της 15ης Νοεμβρίου του Σ. Κοσμίδη.

Αθήνα, 29 Νοεμβρίου 2000

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

15 Νοεμβρίου 2000

ΘΕΜΑ : Κοινοβουλευτικός έλεγχος
Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών

Μου ζητήσατε άποψη ποιος απαντά σε ερωτήσεις σχετικές με τη λειτουργία των παραπάνω Αρχών, προκειμένου να συζητηθεί στην αυριανή συνεδρίαση του Υ.Σ.

Η πρότασή μου είναι :

Ο Κακλαμάνης να συμφωνήσει με τα κόμματα ότι τα θέματα που άπτονται της λειτουργίας και των αποφάσεων των Αρχών συζητούνται στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, ενώπιον της οποίας καλούνται οι επικεφαλής σε τακτά χρονικά διαστήματα (τρίμηνα ή εξάμηνα ;) ή εκτάκτως όποτε συντρέχει λόγος. Έτσι, δεν θα «ερωτώνται» οι Υπουργοί.

Ίσως είναι σκόπιμο η σκέψη αυτή να περιληφθεί στον κανονισμό της Βουλής.

Συμμετ

18/11

*υ. Παύλα Συμεωνίδου
Η πρόταση Κομψίδη μου φαίνεται
επιχειρηματική. Δουλεύω με
πραγματικό ωρολόιο μου
για το 2004 κωροφεί
να ισχύει το ίδιο
Αυ νατ για
οχι ΔΕΗ και ΟΤΕ
το βρήκα σωστό
υπερβολικά
ωραίο με
σοφία να
εξαιρείται
- Θα αρέσει
να υπάρχει και
ένα σχέδιο
της πρός με
υπουργού με
του αυβιουλά
πραγματικά.*